

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 1978/0316.02

אופירה 7, סנהדריה

מספר הוועדה : 5

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ל' בשבט תשפ"ו (17.2.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:48

שעות סיום הוועדה : 19:38

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר ישראל קלרמן:

יש למישהו בעיה פה? הוא יכול לצאת החוצה,

יוחנן וייצמן:

כן, בוודאי,

ישראל קלרמן:

אז תצא החוצה וייצמן, שייכנס לפרוטוקול גם, צא החוצה. חברים, אנחנו ממשיכים הלאה, חנאן ואורית, חנאן ואורית, אנחנו באיחור של 20 דקות, לא שוטף, יש התנגדויות של 14:40. אורית, בבקשה תסבירי את מספר 14:40, 1978,

אורית רז:

אבל השאלה,

ישראל קלרמן:

למה כולם מדברים? אני לא מבין, אנחנו ממשיכים את הוועדה, זה מוקלט.

יוחנן וייצמן:

כי יש יושב ראש דפוק. לא התכוונתי אתה, התכוונתי זה שתמיד פה.

ישראל קלרמן:

תחזור בד.

נלי צדוק:

יללה חבר'ה.

ישראל קלרמן:

רבותי, אורית, צביקה, אורית, אני לא מבין,

צביקה אסולין:

דיבורים,

ישראל קלרמן:

אנחנו ממשיכים את הוועדה, תיק מספר 1978/316.2, ברחוב אופירה 7, בבקשה אורית, תציגי לנו כמה מילים, אנחנו נוכל להכניס אותם, אנחנו באיחור של 20 דקות.

אורית רז:

חנאן, העכבר אצלך?

חנאן עמורי עבד:

סליחה?

אורית רז:

העכבר אצלך?

אריאל גולן:

תלחצי עליו לחיצה, תראי,

חנאן עמורי עבד:

שנייה, שנייה, אני אגיד לך.

אורית רז:

יש לנו כאן בקשה לבניית מרפסות זיז, הבקשה הזאת הייתה בדיון, וירדה, ונדחתה לצורך תיקונים. אחרי הוועדה הם הגישו לנו תוכנית עם איזה שהיא אופציה מרפסות צל לצד אחד, אולי זה? ולעוד עמודת מרפסות עם צל בצד השני. יש לנו התנגדות של אחת, יש לנו כמה התנגדויות שם, אחת ההתנגדויות היא בעצם טוענת שאין לה מרפסת סוכה,

צביקה אסולין:

הוא מקרה לה?

אורית רז:

ההתנגדות שלה,

ישראל קלרמן:

הוא מקרה לה?

אורית רז:

ההתנגדות שלה צודקת, אנחנו כן ראינו לנכון שצריך לשמוע אותה,

ישראל קלרמן:

חייבים, שייכנסו בבקשה,

צביקה אסולין:

אז אם הוא מקרה להם.

ישראל קלרמן:

נלי, תכניס את 14:40, תגידי להם להיכנס. רחוב אופירה.

צביקה אסולין:

הם לא (לא ברור).

אורית רז:

נשמע מה יש להם להגיד, ואז נגיד את העמדה שלנו.

ישראל קלרמן:

איפה הם? שלום,

חנאן עמורי עבד:

נלי, עדיין לא קיבלתי ממך.

ישראל קלרמן:

שלום, בבקשה, המבקשים, מתנגדים, אתם מבקשים?

אלכסנדר ברלין:

המבקשים,

ישראל קלרמן:

שבו, מתנגדים?

דובר לא מזוהה:

כן,

ישראל קלרמן:

בבקשה. אנחנו בתיק 1978/316.2, בקשה ברחוב אופירה 7, על שם ברלין אלכסנדר. הבקשה היא, מרפסת, תוספת מרפסת זיז, ואתם מתנגדים, מה שמכם?

עזרא חטבי:

חטבי, חטבי,

ישראל קלרמן:

בבקשה. מה ההתנגדות?

דליה אלפסי:

חטבי, מה השם בבקשה?

עזרא חטבי:

עזרא.

ישראל קלרמן:

מה ההתנגדות?

עזרא חטבי:

דבר ראשון, אנחנו לא מתנגדים להם שיעשו מרפסת, הם רוצים מרפסת, אין לנו התנגדות, זה דבר ראשון. אנחנו שכנים, זה שהם החליטו לעשות מה שהם רוצים על דעת עצמם. דבר שני, אני אגיד חודש טוב לכולנו.

ישראל קלרמן:

חודש טוב. מרבים בשמחה.

אריאל גולן:

איפה אתה גר? אדון חטבי, תראה, תראה שמה,

ישראל קלרמן:

הוא יציג לנו את הכול, גולן, בוא נשמע אותו בקשב, ואחרי זה נוכל לשאול אותו את כל השאלות, בבקשה.

עזרא חטבי:

הוא הגיש תוכנית לבניית מרפסת, הוא טען שמרפסת סוכה. אנחנו גם רוצים מרפסת סוכה באותו צד,

ישראל קלרמן:

יש לכם כבר?

עזרא חטבי:

לא, אין לנו מרפסת סוכה,

ישראל קלרמן:

אז הוא לא מקרה אתכם,

עזרא חטבי:

הוא כן יש לו, לנו אין מרפסת סוכה.

ישראל קלרמן:

בסדר, ולמה אין לכם?

עזרא חטבי:

כי אין לנו, אנחנו לא עושים פיגום, כי אין לנו ברירה,

ישראל קלרמן:

למה לא ביקשתם?

עזרא חטבי:

בסדר, נגיש תוכניות, נגיש מרפסת סוכה, אבל צריכים לשתף את כל השכנים, לא מגישים את זה בצורה צדדית, ולבד, צריכים להשתתף.

אריאל גולן:

הוא פוגע לך לבקש מרפסת סוכה?

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, חנאן אומרת לי פה משהו, מה?

חנאן עמורי עבד:

לפי מה שהבנתי, תוכנית הצל,

ישראל קלרמן:

של מי?

חנאן עמורי עבד:

שמוצגת פה,

ישראל קלרמן:

כן,

חנאן עמורי עב"ד:

מונעת מהאדון מרפסת סוכה,

ישראל קלרמן:

למה היא מונעת? איך זה מונע?

חנאן עמורי עב"ד:

ברגע ש - , תסתכל,

ישראל קלרמן:

היא אומרת לי, אני רוצה להגיד לך משהו, כשבן אדם מבקש סוכה בדרך כלל, מבקשים ממנו שיראה איך תוכנית עתידית, איך הוא יראה לשכנים שלו גם שיהיה להם סוכה, ולא רק לו, אומרים לך, מה הבעיה בזה?

חנאן עמורי עב"ד:

אז אדון (לא ברור),

עזרא חטבי:

זה המרפסת,

ישראל קלרמן:

שנייה,

עזרא חטבי:

שהוא מבקש לבנות.

ישראל קלרמן:

כן,

עזרא חטבי:

פה יש לו מרפסת סוכה, שכבר קיימת סוכה.

ישראל קלרמן:

נכון, הוא רוצה להרחיב,

עזרא חטבי:

בסדר,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

עזרא חטבי:

והוא עושה מרפסת גדולה,

ישראל קלרמן:

כן,

עזרא חטבי:

מקצה לקצה,

ישראל קלרמן:

כן,

עזרא חטבי:

אנחנו באותו צד,

ישראל קלרמן:

איפה אתה גר?

עזרא חטבי:

מרפסת סוכה, אנחנו גם רוצים סוכה,

ישראל קלרמן:

עכשיו אני אשאל את השאלה של גולן, איפה אתה גר?

עזרא חטבי:

בקומה, בקומה ראשונה.

ישראל קלרמן:

ופה גר מישהו אחר? הסוכה,

חנאן עמורי עב"ד:

כן,

ישראל קלרמן:

אז הוא לא הראה תוכנית צל, חנאן,

חנאן עמורי עב"ד:

הנה תוכנית הצל,

אריאל גולן:

זה מה שהוא אמר, שהוא לא ראה תוכנית צל,

ישראל קלרמן:

אין תוכנית צל,

עזרא חטבי:

אז אם הוא לוקח מרפסת, לוקח את הכול בשבילו.

חנאן עמורי עב"ד:

תסתכל מפה,

אריאל גולן:

לא, לסוכה,

צביקה אסולין:

לא,

אריאל גולן:

אין לו סוכה, הוא לא משאיר לו סוכה.

צביקה אסולין:

לא, אבל התוכנית צל,

עמנואל זלטס:

מה שמאחורה,

צביקה אסולין:

התוכנית צל היא בלי סוכה,

ישראל קלרמן:

הם ראו את זה,

עמנואל זלטס:

לא,

חנאן עמורי עבד:

תוכנית הצל לא נותנת,

ישראל קלרמן:

אין לד,

עזרא חטבי:

מאחורה,

ישראל קלרמן:

צודק,

חנאן עמורי עבד:

לכן,

דוברת לא מזוהה:

יש מקום מאחורה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

צביקה אסולין:

רגע,

ישראל קלרמן:

שנייה,

חנאן עמורי עב"ד:

ולכן אורית התחילה בזה, שהיא ראתה שההתנגדות, היא בעצם,

ישראל קלרמן:

הבנתי. יפה. ואתה מה? ביחד איתו?

דובר לא מזוהה:

אני עם אבא שלי.

ישראל קלרמן:

עם אבא שלך, בבקשה. מה אתה עונה על זה?

עזרא חטבי:

עוד, עוד דבר,

ישראל קלרמן:

עוד דבר,

עזרא חטבי:

עוד דבר,

ישראל קלרמן:

עוד דבר,

עזרא חטבי:

אפילו בהנחה שרוצים לבנות מרפסת, אז צריך לשתף את כל השכנים,

ישראל קלרמן:

נכון, נכון,

עזרא חטבי:

שהוא איך שרוצים,

ישראל קלרמן:

זה אותו דבר, זה הטענה שלך.

עזרא חטבי:

זה הפרונט שלנו, זה הפרונט של הבניין, צריכים לשבת, צריכים לשבת עם כל השכנים,

ישראל קלרמן:

שמענו, והבנו, תן לו לענות.

עזרא חטבי:

ומחליטים יחד, אבל לא עושים כל אחד לבד,

ישראל קלרמן:

נשמע גם על זה תשובה,

עזרא חטבי:

זה מתחיל בדברים האלה, ואחר כך זה נגמר בדברים לא טובים,

ישראל קלרמן:

מה?

עזרא חטבי:

חבל, דברים מחר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

עזרא חטבי:

לא יפה, כולם אומרים שלום,

ישראל קלרמן:

חודש אדר,

עזרא חטבי:

אתה יודע לא נגדי,

ישראל קלרמן:

הדברים הטובים שאמרת, בוא, כן, הרב ברלין,

אלכסנדר ברלין:

דבר ראשון, אני רוצה להגיד שמדובר פה בסך הכול בשוכר בבניין, שאני לא מבין מה רוצה להוציא,

ישראל קלרמן:

הוא שוכר?

חיה ברלין:

כן, הוא שוכר.

ישראל קלרמן:

והבעלים חתמו?

אלכסנדר ברלין:

הוא שוכר בבניין, כשאנחנו קנינו את הדירה, בית של 2.5, כולם ידעו שהבניין הזה צריך, א' כל לשפץ, כי זה היה חורבה, ו – ב' כל מרפסת, היא המרפסת שהייתה, הייתה מיועדת לכיסא וחצי. מה עשינו? הבאנו בשיפוץ, האדריכל אמר לנו אז, (לא ברור) עכשיו את התשתית לסוכה, עברנו את כל השכנים איפה אנחנו רוצים, אנחנו רוצים לבנות, כן בטח צריכים לבנות משפחה עם 10 נפשות, צריך סוכה, עברנו שכן שכן, באמת אצלו לא עברנו, אבל עברנו את כל השכנים ש - ,

ישראל קלרמן:

הבעלים, כן עברתם?

אלכסנדר ברלין:

וכולם,

ישראל קלרמן:

עם הבעלים של הדירה שלו דיברתם?

אלכסנדר ברלין:

מה?

ישראל קלרמן:

עם הבעלים של הדירה שלו?

אלכסנדר ברלין:

הבעלים שלו גר בטורונטו. אז כך זה לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

לא, שנייה,

צביקה אסולין:

ישראל,

ישראל קלרמן:

שנייה,

צביקה אסולין:

הבית הזה צריך סוכה לא משנה,

ישראל קלרמן:

לא, צביקה, צביקה, שנייה,

אלכסנדר ברלין:

יש לו מאחורה,

ישראל קלרמן:

הוא לא חולק על זה, אז הוא אומר לך, הוא רוצה להמשיך הלאה.

אלכסנדר ברלין:

אני מגיע לזה גם,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה,

אורית רז:

עדיין זה לא מונע,

ישראל קלרמן:

אני שואל עוד שאלה, יש לו הסכמה שלו? יש לך הסכמה שלו? לא דיברת איתו,

אלכסנדר ברלין:

הוא יודע, יודע,

ישראל קלרמן:

הוא בטורונטו,

אלכסנדר ברליו:

הוא יודע, אני,

ישראל קלרמן:

הוא יודע, הלאה, לגבי סוכה, אומר לך צביקה, הוא צודק,

אלכסנדר ברליו:

שנייה רגע, תן לי לגמור לדבר על הסוכה שלי,

ישראל קלרמן:

כן,

אלכסנדר ברליו:

עברנו שכן שכן, השכן מלמטה, אמר לנו, הכי טוב לי, (לא ברור) באנו אליו יפה, אחרי שקנינו, הכי טוב שתבנו פה, זה לא יפריע לאף אחד, עברנו עם כל השכנים,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

אלכסנדר ברליו:

עכשיו השכן חטבי, גם כן השארנו סוכה מאחורה, כן השארנו לו סוכה,

ישראל קלרמן:

יש שמה?

אלכסנדר ברליו:

יש מאחורה, באתי (לא ברור) שמית בן עזרא, ועשינו גם לו, וגם לשכן מתחתיו.

חנאן עמורי עבד:

אם תוכלי להראות לנו איפה,

ישראל קלרמן:

בחזית השנייה, החזית האחורית. מה?

אורית רז:

גם לא הציגו את הדירה שלו,

חיה ברלין:

אני רוצה להגיש משהו אבל סליחה,

חנאן עמורי עבד:

שנייה, שנייה,

צביקה אסולין:

רגע, רגע,

חנאן עמורי עבד:

שנייה,

אריאל גולן:

איפה יש סוכה מאחורה?

חנאן עמורי עבד:

לא, בתוכנית הקומה, אורית,

אורית רז:

זה דירה מספר, איפה הדירה שלהם? איזה דירה?

חנאן עמורי עבד:

זאת, זאת, 1,

אורית רז:

זאת? 1?

חנאן עמורי עבד:

1 היא שלו, אז הנה מאחורה, כאילו מחדר השינה.

אריאל גולן:

יש פה תוכנית צל למרפסת, מעליה באמת אין? אין לו בנייה. כאילו,

אורית רז:

רגע, אבל בצד הזה, אנחנו לא, לא אפשרנו מרפסות, המרפסות,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, מה לא אפשרנו? נאפשר, שנייה,

אורית רז:

(לא ברור) חזית של מרפסות,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי שנייה.

אריאל גולן:

איזה חזית זאת?

ישראל קלרמן:

שנייה, בשביל לפתור את הבעיה.

אורית רז:

בחזית העליונה היא החזית של המרפסות עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

אורית רז:

זאת חזית,

ישראל קלרמן:

אורית, אורית שנייה, מה זה לא אפשרנו? דיברו איתי כבר לא שמתי לב, שנייה אחת, הראיתם את החזית האחורית ויש שמה אפשרות לסוכה?

עזרא חטבי:

יש שם אפשרות, מלא, מלא שטח,

ישראל קלרמן:

אז למה לא?

עזרא חטבי:

תבנה, שיבנה שם, אמרתי לו,

ישראל קלרמן:

לא, לכם, אל תגיד,

עזרא חטבי:

כולם ביחד, שהוא יבנה שם גם.

ישראל קלרמן:

תן לי לדבר, קודם כל אני רוצה לשמוע את אורית,

עזרא חטבי:

הוא ייהנה, וגם אנחנו,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה לא פניתי אליך, אני רוצה את אורית, אורית,

אורית רז:

למה לא? כי קודם כל מרפסת שלו עכשיו אין לו סוכה, גם מרפסת,

ישראל קלרמן:

אני לא שאלתי את זה, שאלתי שאלה אחת,

אורית רז:

שמה?

ישראל קלרמן:

החזית האחורית,

יוחנן וייצמן:

יש לו סוכה,

ישראל קלרמן:

הוא יוכל לבקש סוכה?

אורית רז:

צריך לבדוק את זה, אני לא יודעת כרגע להגיד לך,

ישראל קלרמן:

הוא אומר, ששמית אמרה לו שכן, בסדר, אני רוצה שתראי לי את זה,

אלכסנדר ברליו:

זה לא התוכנית,

אורית רז:

אנחנו צריכים לראות את זה, תוכנית צל, צריכים לראות איך זה מתקבל, ואז חזית אחת של מרפסות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אורית,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

חנאן עמורי עבד:

שנייה, שנייה, אורית.

ישראל קלרמן:

אני מאשר היום,

עמנואל זלטס:

אתה יכול תוכנית צל,

חנאן עמורי עבד:

זה 6, שנייה, בסדר. זה שמעליו, זה, בדיוק.

אריאל גולן:

מעליו?

חנאן עמורי עבד:

זה שמעליו,

אריאל גולן:

מעליו זה לא מקרה?

חנאן עמורי עבד:

בואי נראה איפה התוכנית צל שלו, תקטיני קצת,

אורית רז:

הוא גם,

חנאן עמורי עבד:

תקטיני לא, זה שבאמצע בדיוק.

אורית רז:

גם,

חנאן עמורי עבד:

אז תראי מה יש למטה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להבין,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

חנאן עמורי עבד:

אוקי, יש לי שאלה בשבילך. הבן אדם שגר באמצע, יש לו מה?

אריאל גולן:

משהו פרוביזורי,

ישראל קלרמן:

אבל מה ההבדל?

צביקה אסולין:

לא,

ישראל קלרמן:

הוא לא הגיש, הוא לא גר, הוא לא בעלים. הוא לא יכול להגיש.

צביקה אסולין:

צריך שמה,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול להגיש בכלל, מה אתה? צביקה,

דובר לא מזוהה:

הוא לא יכול, הוא שוכר.

אורית רז:

אבל אנחנו דואגים,

ישראל קלרמן:

הוא לא מגיש בקשה,

עזרא חטבי:

אנחנו רוכשים את הדירה, אנחנו (לא ברור), הוא לא יודע.

אורית רז:

זה לא מעניין אותי, גם אם הוא (לא ברור) גר עכשיו, גם אנחנו דואגים שלכל מרפסת תהיה סוכה,

חיה ברלין:

אני רוצה להגיד לך שיש לו שם פיגומים במקום שרצינו, להוציא זה היה הכי נוח לנו, והתחשבנו ולא הוצאנו שם, בגלל הפיגומים שללו,

ישראל קלרמן:

אבל הוא לא בעלים,

אלכסנדר ברלין:

קודם כל אתם בונים סוכה למטה, לאורך שנים.

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא בעל הבית.

עזרא חטבי:

בצד השני.

עמנואל זלטס:

איזה (לא ברור) לדירה?

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי, דקה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

חיה ברליון:

עשינו את כל ההכנה,

אלכסנדר ברליון:

את כל התשתיות של ההכנה, הכנו כבר, הכול הכנו, הכול הסדרנו.

ישראל קלרמן:

תודה.

יוחנן וייצמן:

חברים שקט שנייה. עו"ד מיכאלי, שאלה, הבעיה היא פשוטה, יש פה שוכר שמתנגד, הבעלים לא הגיש התנגדות, אפשר בכלל לדון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בעיקרון השכור לא יכול להגיש, אבל,

ישראל קלרמן:

אבל, אני רוצה לשמוע אותו, ולעזור לו, מה? אני רוצה לעזור לו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ועדיין אם יש לו לטווח,

ישראל קלרמן:

אני אכניס לו תוכנית צל את ה - , הסוכה, אחורה. תודה רבה, הסתיים הדיון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מעמד של מתנגד פורמאלי,

עזרא חטבי:

אני (לא ברור),

עמנואל זלטס:

למשכיר אין סמכות להגיש בקשה להיתר,

עזרא חטבי:

הוא לא בארץ, הוא אמר לי,

עמנואל זלטס:

אם הבעלים לא מגיש, אין לנו איד.

חנאן עמורי עבד:

תקבלו החלטה בדואר.

ישראל קלרמן:

נאשר לו בתוכנית צל את זה עכשיו בהחלטה.

עזרא חטבי:

תודה רבה.

חנאן עמורי עבד:

ביי,

אורית רז:

בהצלחה שיהיה לכם.

עזרא חטבי:

חודש טוב, כל טוב.

ישראל קלרמן:

חודש טוב, כל טוב.

חנאן עמורי עבד:

בהצלחה, יש פה את זה יקט גם של מישהו, קר בחוץ.

ישראל קלרמן:

חברים, תודה רבה.

אורית רז:

השאלה,

חנאן עמורי עבד:

יש לו מרפסת צל,

ישראל קלרמן:

טוב, אורית, החלטה, נלי, החלטה,

חנאן עמורי עבד:

כן,

ישראל קלרמן:

אורית,

אורית רז:

כל כך,

ישראל קלרמן:

שמענו את ההתנגדות,

צביקה אסולין:

רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

בגלל שאנחנו רוצים,

צביקה אסולין:

שנייה אני רוצה לדבר,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

צביקה אסולין:

אני חושב שזה לא הוגן, הבן אדם יקבל, עזבי אותו, מחר יבוא דייר אחר,

ישראל קלרמן:

נכון,

צביקה אסולין:

מחר בעל הדירה ימכור את הדירה למישהו,

ישראל קלרמן:

נכון,

צביקה אסולין:

הוא רוצה מהסלון מרפסת, מגיע לו מהסלון מרפסת, כמו שאנחנו עושים בכל התוכניות,

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

צביקה אסולין:

רגע, ישראל, ישראל,

ישראל קלרמן:

אבל לא,

צביקה אסולין:

דקה, אני עוד דקה מסיים,

ישראל קלרמן:

בסדר,

צביקה אסולין:

כל אחד מתחלקים, כמו שעושים תמיד, עושים תוכנית צל, זה יש לו פחות סוכה, עוד קצת קטן, הוא אומר לו נתתי לו מאחורה, תעשה אתה מאחורה,

אורית רז:

לא, אני מסכימה איתך,

ישראל קלרמן:

מסכימה, אבל אני רוצה,

צביקה אסולין:

תעשה אתה מאחורה,

ישראל קלרמן:

אני יכול לענות?

אורית רז:

נכון,

ישראל קלרמן:

אז אני אענה, קודם כל כמו ששמעת הבניין הזה גם לא ייקח הרבה זמן, והוא לא יהיה, אחד. עד (לא ברור) אז ימכור, גם לא יהיה, אז אני אומר לך שנייה,

צביקה אסולין:

אני לא מסתכל עכשיו עליו,

ישראל קלרמן:

עכשיו, שנייה,

צביקה אסולין:

אני מסתכל על אחר שיבוא,

ישראל קלרמן:

שנייה כל זה אתה צדקת, סלון ולא סלון, זה כשבא, באים אלי שתיים מגישים, אתה צודק לגמרי, בחיים לא הייתי נותן לו. מדובר פה בדבר אחר, האדם הזה עבר,

צביקה אסולין:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

שנייה,

צביקה אסולין:

עתידי,

ישראל קלרמן:

צביקה, נכון, שנייה. הבן אדם הזה עבר שכן שכן, גם שכן שגר מתחתיו אמר לו - כן. השכן שלא גם, שנמצא בטורונטו אמר לו - כן. מה נשאר? השוכר אומר, ואתה צודק, אני רוצה מחר הוא ימכור, לכן נותן לו מאחורה,

צביקה אסולין:

בצד הזה,

ישראל קלרמן:

על הטענה שמאחורה,

צביקה אסולין:

השוכר הזה עוד יומיים ילך.

ישראל קלרמן:

טענה של מאחורה,

צביקה אסולין:

נכון,

ישראל קלרמן:

אתה לא איתי, הטענה של מאחורה קדימה, מתכוונת, עכשיו אם אלה שתיים, לא הייתי נותן לו. אבל פה זה לא, הוא לא פה, ואני לא יודע מתי יהיה, ואגב יחרסו את הבניין, אני נותן לו בתוכנית צל עכשיו אני מאשר את זה מאחורה, לדייר הזה שמתנגד, אנחנו מאשרים לו בחזית האחורית בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

עד איפה?

ישראל קלרמן:

לחייב,

יוחנן וייצמן:

איפה עד היום הוא עשה סוכה?

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? מחייבת שיהיה לו סוכה.

יוחנן וייצמן:

עד היום הוא עשה סוכה למרפסת הזאת?

צביקה אסולין:

לא, אין לו מרפסת, הוא עשה ברחוב, לא יודע.

ישראל קלרמן:

מה?

אורית רז:

(לא ברור) משהו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה אתה מדבר?

עמנואל זלטס:

הוא גם לא יכול להגיש בקשה להיתר,

ישראל קלרמן:

מה אתה מדבר?

עמנואל זלטס:

מה זה הוא רוצה? נניח שעכשיו, לא,

אריאל גולן:

הוא מלמל פה שיש לו הסכמים איתו, והוא,

עמנואל זלטס:

לא קשור להסכמים.

אורית רז:

לצל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית רז:

מחר הוא ימכור את הבית למישהו אחר, עזוב אותו, יבוא בן אדם, חרדי, יהיה לו סוכה?

יוחנן וייצמן:

לא, ישראל מאשר כעת תוכנית צל,

אורית רז:

מאשר לו,

צביקה אסולין:

למה? שהוא יעשה בתוכנית צל,

אורית רז:

מבקשים מאחורה,

צביקה אסולין:

מה הבעיה? אתה מאשר כזאת,

אורית רז:

יוחנן, יוחנן,

צביקה אסולין:

אם הוא מסכים לתוכנית צל או לא,

אורית רז:

יוחנן, מאחורה,

צביקה אסולין:

לא הוא, לא הוא שהיה קודם.

יוחנן וייצמן:

אבל הבעלים לא התנגד.

צביקה אסולין:

לא, מה זה לא התנגד? תביא, הוא לא יודע מה זה,

חנאן עמורי עבד:

שנייה, שנייה, בוא נשמע מה היא רוצה,

אורית רז:

הוא פוגע בשתיים,

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית רז:

עכשיו הוא מבקש, הוא מקבל מרפסת של עד 5 מטר אורך, נותן מאחורה לשניים שאין להם עדיין, גם פה, וגם פה. והם יצטרכו להתחלק באיזה מטר וחצי בשביל ראש.

יוחנן וייצמן:

לא, זה צריך להיות שוויוני,

אורית רז:

אבל זה לא שוויוני, כי אם הוא מקבל 4, 5 מטר, והם יקבלו את ה - ,

ישראל קלרמן:

איפה? הם בצד השני,

אורית רז:

תראי לי מאחורה רגע,

ישראל קלרמן:

כמה יקבלו?

אורית רז:

נשאר שמה מטר וחצי בשביל שתי אנשים, בעיני, בעיני זה לא נכון לתת,

ישראל קלרמן:

זה משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה חייב להיות שוויוני,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אם בצד השני אין מרפסת בכלל, זה משהו אחר, שיש אותו חזית,

אורית רז:

אני הייתי אומרת, (לא ברור), אותו דבר,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אורית רז:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

אם זה אותה חזית, יש את אותה חזית מאחורה? מה?

אורית רז:

חנאן תראי את החלק הזה.

צביקה אסולין:

עזוב אותו,

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

למה? למה?

עמנואל זלטס:

רגע,

צביקה אסולין:

מחר לא יהיה לו,

אורית רז:

בחלק הזה יש לו היום שלוש מעל השנייה, ככה לפני זה אומר, (לא ברור) 6 מטר, באמת זה לא הגיוני. לעשות סימטרי, הם רוצים שיבקשו,

עמנואל זלטס:

אבל שיהיה את כל החזית,

צביקה אסולין:

בן אדם רוצה,

אורית רז:

אני רוצה לשמוע בדיוק כמו שהם ביקשו,

צביקה אסולין:

הם יסכימו,

אורית רז:

זה יותר הגיוני.

צביקה אסולין:

מחר הוא יעזוב את הדירה,

עמנואל זלטס:

אני מסכים, זה אפשר להגיד,

אורית רז:

שיבקשו גם פה מרפסת,

עמנואל זלטס:

ישראל, את זה אפשר להגיד, שהתוכנית צל הבעלים,

יוחנן וייצמן:

12 מטר,

אורית רז:

בדיוק, זה לא הגיוני.

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא אומר,

אורית רז:

חלק כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה פה בצד ימין שמאל?

אורית רז:

הוא המבקש, והוא מתנגד, וגם הוא אין לו סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

ומה זה הימני?

אורית רז:

והוא מבקש, קיים בתוכנית צל, זאת אומרת זה מבחינתנו עושה שכל,

אריאל גולן:

לשתיים את האופציה,

ישראל קלרמן:

שנייה, זה הסכים לו, זה חתם לו, וזה בטורונטו.

אורית רז:

הוא חתם לו, אולי, אני לא יודעת אם הוא חתם, אבל בפועל לא תהיה לו סוכה.

צביקה אסולין:

ישראל, אבל הוא,

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה, הוא רוצה לעשות למטה,

צביקה אסולין:

ישראל,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור).

צביקה אסולין:

ישראל הפוך, בוא נעשה משהו אחר, אתה יודע מה?

אורית רז:

אבל הוא אמר שהוא הסכים, הוא לא חתם.

צביקה אסולין:

זה הדייר הזה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא לא צריך, קודם כל (לא ברור) למעלה.

צביקה אסולין:

איך הוא יוצא מאחורה, פתרת אתה בעיה, אבל הוא צריך להסכים,

ישראל קלרמן:

שמה? שמה?

צביקה אסולין:

זה הדייר הזה, לא הוא, הוא שוכר, מחר יבוא מישהו אחר, הוא יגיד, תשמע, אתה לא נותן לי פה סוכה, ואז אתה נותן לי צל מאחורה, הוא אומר - תשמע, זה אולי טוב, יכול להיות שהוא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

ישראל, מה שצביקה אומר בעצם, נאשר את זה כמו שזה, אם התוכנית צל כמו שאמרת, רק שהבעלים, שהבעלים יחתום על התוכנית שזה בסדר.

צביקה אסולין:

יגיד שזה בסדר, מה הבעיה? הוא מדבר איתו הוא אמר,

עמנואל זלטס:

כל התוכנית תאושר כמו שהיא,

צביקה אסולין:

מצוין,

עמנואל זלטס:

רק שהבעלים יחתום.

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, בסדר.

דובר לא מזוהה:

הוא בטורונטו,

עמנואל זלטס:

בסדר, הוא יחתים אותו תנאי להיתר,

ישראל קלרמן:

בסדר, אין לי בעיה, אין לי בעיה. אני איתך,

צביקה אסולין:

לא הבעיה,

עמנואל זלטס:

הבעלים,

אורית רז:

אני חושבת שאנחנו פורצים כאן פתח, למנוע מהם בעתיד,

צביקה אסולין:

תבטל פה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

אורית רז:

אנחנו באמת עומדים על זה, סוכה, סוכה, סוכה, מורידים תיקים מסדר היום, פתאום פה לתת להם ככה?

צביקה אסולין:

תראה,

אורית רז:

אנחנו מורידים תיקים על ימין ועל שמאל,

נלי צדוק:

נלחמים על מרפסות סוכה,

אריאל גולן:

ישראל,

אורית רז:

אנחנו (לא ברור),

אריאל גולן:

שתי דירות מרפסות סוכה,

ישראל קלרמן:

מה שתי דירות?

אריאל גולן:

שתי דירות מתחתיו (לא ברור) אותם מרפסת סוכה בעצם.

אליעזר ראובברגר:

את ההוא למטה, אמרת נשאר לך (לא ברור),

אריאל גולן:

אתה מבטל להם את הסוכה,

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

אתה מבטל לאחד מהם צל מאחורה,

צביקה אסולין:

לא, זה לא עושה שכל. עזוב אתה רוצה,

אריאל גולן:

אם אתה רוצה אתה צריך להשאיר לו אופציה להראות, מה?

ישראל קלרמן:

אני אומר לך שהורסים את הבניין, אומרים שהבניין הזה ישן מאוד, הוא עשה את זה,

יוחנן וייצמן:

זה אופירה,

ישראל קלרמן:

אופירה 7, יש שמה,

יוחנן וייצמן:

תמ"א,

ישראל קלרמן:

בנו שתי תמ"אות, בנו, שני תמ"אות,

יוחנן וייצמן:

בחנייה שלהם כבר יש תמ"א.

ישראל קלרמן:

כן. יש שמה כבר שתי תמ"אות, אני יכול (לא ברור) את זה, זה מה, הוא צודק לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

כל הבקשה היא למרפסת?

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

שתי מרפסות,

יוחנן וייצמן:

קומה עליונה,

ישראל קלרמן:

אני, אני, אורית, אני אומר לך יש שם תמ"א בטוח, כל הבניינים האלה בתמ"א, אני יכול לצלם,

אורית רז:

אין בעיה, שיבנה חדש, ויהיה לו תמ"א עוד שנתיים, שלוש.

עמנואל זלטס:

עוד יותר,

אורית רז:

אין בעיה, אין יש תמ"א,

עמנואל זלטס:

תמ"א, איך הוא יקבל תמ"א,

ישראל קלרמן:

מה? הוא יחכה? למה? למה?

אורית רז:

אני בעיני,

ישראל קלרמן:

בן אדם מוכן להשקיע לשנה אחת שיהיה לו, איפה שיהיו הילדים.

אורית רז :

ישראל, אנחנו, אנחנו מבטלים לאנשים מרפסות האלה, על ימין ועל שמאל,

ישראל קלרמן :

(לא ברור) שלא,

אורית רז :

כי לא השאירו מטר לסוכה לבן אדם מתחת פה, מבטלים שתי סוכות,

ישראל קלרמן :

לא מבטלים.

אורית רז :

מחר (לא ברור) את הבית הזה, אין לך מקום לסוכה.

אליעזר ראובברגר :

מאחורה,

אורית רז :

אין שמה מקום לזה, זה פיצץ, למה הוא יקבל 6 מטר, והוא יקבל מטר, חצי מטר, אני לא מצליחה להבין.

ישראל קלרמן :

הוא אומר שהוא לא, שאלנו אותו, הוא אומר שהוא לא עושה שם סוכה. סוכה זה למטה,

אורית רז :

הוא אומר, מחר הבית יימכר למישהו אחר, אנחנו לא יכולים לסוכות.

ישראל קלרמן :

מה אתה אומר? לייזר.

עמנואל זלטס :

תראי שנייה את החזית, שנייה,

יוחנן וייצמן :

איך זה יוצא מהאחורה? תראי את החזית האחורית,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו היום מרפסת באיזה שהוא מקום שהוא עושה סוכה?

יוחנן וייצמן:

כן,

צביקה אסולין:

הוא עושה ברחוב,

עמנואל זלטס:

לא, תראי את הקומה, מפלס קומה,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר שהוא עושה על פיגום.

אריאל גולן:

רק בעליון יש, רק בעליון,

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

לברלין יש,

עמנואל זלטס:

אורית, אורית, קומה,

אורית רז:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר על,

עמנואל זלטס:

מפלס הקומה, אורית,

אריאל גולן:

המתנגד הוא עושה על פיגום,

אליעזר ראוכברגר:

על פיגום, ימשיך הלאה לעשות על פיגום.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אתה חוסם לו את זה,

עמנואל זלטס:

הנה, הנה פח,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אתה בונה מעליו.

אליעזר ראוכברגר:

אני בונה מעליו, אבל זה פיגום.

אריאל גולן:

לא, מעל הפיגום,

יוחנן וייצמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

מעל הפיגום.

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא עושה הרבה יותר רחוק,

יוחנן וייצמן:

הבקשה היא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בכמה יש לו בחצר?

אורית רז:

נראה זה מרפסת 9 מטר, והם יקבלו חצי מטר עם סוכה, אני לא מצליחה להבין את זה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אורית, בסדר, שמענו, לא צריך לצעוק כל כך הרבה,

ישראל קלרמן:

אורית את צועקת עלינו היום.

אליעזר ראוכברגר:

מעין, אנחנו,

אורית רז:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו האוזניים שלנו בימים שיש כזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו בעד שוויוני, אל תביני אותי לא טוב, אנחנו רוצים לפתור את הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אני רוצה להבין, הוא עושה על פיגום,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כמה גודל, כמה גודל אורית, כמה גודל הסוכה שהוא עושה היום על פיגום, וכמה זה יקרה לו?

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא יכולים לדעת,

אורית רז:

מה זה הפיגוס?

אליעזר ראוכברגר:

סוג של במה כזאת,

ישראל קלרמן:

הוא עושה גדול,

אורית רז:

מסומן לי פה, אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

שאם היום יש לו סוכה, סליחה, אם היום יש לו סוכה, נאמר, סתם לצורך השיחה של 10 מטר, המתנגד, נאמר שלו יש 10 מטר, הוא מקרה לו רק שתיים או שלוש, ונשאר לו 7,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא מקרה לו,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה, זה בסדר.

אורית רז:

היום,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, אז לא נפלו השמיים, כי הוא מקרה לו 8, נשאר לו שתיים, ואז זה לא בסדר, לא פה השמיים.

צביקה אסולין:

לא זה הדיבור,

אריאל גולן:

הוא רוצה מהסלון, הוא רוצה מרפסת מהסלון.

צביקה אסולין:

אני אומר, אנחנו צריכים לדאוג למטה, עזוב אותו הוא יעשה פיגוס, לא זה הוא מחר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בעל הדירה גם (לא ברור),

צביקה אסולין:

הוא מחר יעבור דירה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל, בסדר,

צביקה אסולין:

אז אתה מונע ממני שיבוא עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בעל הדירה לא ביקש עד היום מרפסת בשביל לדאוג לו,

צביקה אסולין:

הוא לא צריך את המרפסת,

יוחנן וייצמן:

הוא בטורונטו.

צביקה אסולין:

הוא גר בהונולולו.

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

צביקה אסולין:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לדאוג למי שגר פה בירושלים,

צביקה אסולין:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

ולמי שחי פה, ולמי שאין לו סוכה, לזה יש סוכה, אבל זה אין סוכה. אז לכן אני אומר צריך לראות כמה אנחנו פוגעים בו,

אורית רז:

לא, אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

כל הדיון הוא, מה רמת ומידת הפגיעה.

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אם יש לבן אדם סוכה 20 מטר, ואני מקרה לו 3 מטר, זה לא פגיעה,

אריאל גולן:

הוא לא רוצה את הפיגום, הוא לא רוצה להישאר פיגום לנצח, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה הוא לא הגיש בקשה למרפסת?

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

כמה שנים הוא גר שמה?

אורית רז:

זה לא מסומן כאן,

אליעזר ראוכברגר:

כמה שנים הוא גר שמה?

יוחנן וייצמן:

ברור,

אריאל גולן:

בונים,

יוחנן וייצמן:

בסוכות.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה שאנשים נזכרים פתאום עכשיו להגיד, כשהשני,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה, אני לא רוצה להגיד מילת סדום,

אריאל גולן:

כן, נכון, לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה סוג של חוסר פיירויות,

אריאל גולן:

אבל בוא,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאם הוא לא היה מבקש, הוא היה נשאר ממשיך שנים עם אותו,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

התנהלות.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אריאל גולן:

אבל אתה לא יכול למנוע,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה יודע צריך להיות פייר.

אריאל גולן:

אתה מונע מהם תמיד להוציא מרפסת סוכה מהבית. ותמיד אנחנו כן עושים את זה,

פנחס רוטנברג:

לא מהבית, מהסלון.

אריאל גולן:

מהסלון,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? אתה יודע מה? בוא נאשר לו, אם הוא מבקש מרפסת סוכה, הוא יבוא לבנות, שיוציא (לא ברור).

צביקה אסולין:

למה מסכן, למה? מה? בן אדם משקיע,

אליעזר ראוכברגר:

להרוס חצי מרפסת, לא, ואז אתה תראה שפתאום לא מפריע לו, הוא לא צריך מרפסת, והוא לא מתכנן לבנות, אין שום בעיה וזה רק צרות עין, זה הכול.

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו סוכה יפה, מה אכפת לך שיהיה גם לו?

צביקה אסולין:

למה לא שבעל, בעל הדירה, הבעלים עצמם לא השוכרים, הבעלים יגידו,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי,

צביקה אסולין:

לא, הבעלים יגידו, שאני מסכים לתוכנית הצל, תוכנית הצל נותנת לי מאחורה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ואם הוא לא יצליח להשיג אותו, והוא ירדוף אחריו עד, לא יודע, עד הונולולו?

עמנואל זלטס:

השאלה אחרת, גם צביקה, צביקה, בנוסף לזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

ברור (לא ברור), נניח,

אליעזר ראוכברגר:

המבקש יש לו קשר?

עמנואל זלטס:

זה היה מגיע פה לדיון, לדיון פנימי,

פנחס רוטנברג:

לא, הוא אמר (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הוא כן אמר, הוא אמר,

צביקה אסולין:

מה? אתה היית רואה את זה, אתה היית אומר.

עמנואל זלטס:

הייתי מחפש פתרונות סוכה לכולם.

ישראל קלרמן:

מי? בטורונטו?

עמנואל זלטס:

זה כן,

צביקה אסולין:

מצוין, יופי, עכשיו נכנסת למה שאני אומר, בוא נמצא פתרון לכולם, תוכנית צל,

ישראל קלרמן:

כן,

צביקה אסולין:

אתה רוצה שאנשים, יסכימו לתוכנית צל,

ישראל קלרמן:

אני גם חושב,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

זה משהו אחר, יסכימו לתוכנית לשנות,

צביקה אסולין:

זה מה שאמרתי, מה? תראה הבן אדם הזה,

דובר לא מזוהה:

זה לא מתנגד.

אריאל גולן:

לייזר, צביקה אסולין אומר משהו אחר, התוכנית הזאתי, אבל שרק הבעלים שיחתמו,

ישראל קלרמן:

זה מה שליזר אמר עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי, השאלה אם הוא יכול להשיג אותו, שההוא יגיד לו, (לא ברור).

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אני אומר? בוא,

צביקה אסולין:

ליזר, הוא אמר שהוא דיבר איתו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, צביקה. שנייה, אתה הבנת מה אני אומר? אני אומר תשמע, המצב היום, אין בקשות, אין כלום. ל – א' יש, ל – ב' אין. א' לא בא לבקש. לא כלום, פתאום כש – ב' בא לבקש, הוא מרים דגל - רגע זה פוגע בי, כשהוא לא הבעלים. עכשיו אני אומר, אני רוצה לראות מה זה פוגע בו, אנחנו לא יכולים לראות,

אריאל גולן:

הוא יכול לענות,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לו, אפשר לראות מה יש לו במקום זה סוכה לבנות? ללא מרפסת, בלי מרפסת,

אורית רז:

לדעתי,

צביקה אסולין:

הוא מתעסק בעל הזה,

אורית רז:

לא במדידה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו יש עכשיו אחרת,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אמר, הוא אמר שהוא עושה לו,

אורית רז:

מה (לא ברור) באוויר,

יוחנן וייצמן:

הוא עושה פיגום, הוא אמר,

אליעזר ראובברגר:

כן, הוא עושה במה כזאת,

אורית רז:

בדיוק, היום,

יוחנן וייצמן:

הוא השתמש במילה פיגום, נו,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אבל הרבה עושים כאלה דברים בירושלים, זה לא דבר לא מצוי.

צביקה אסולין:

עזוב את הפיגום.

אליעזר ראובברגר:

הוא ענק, (לא ברור), אם יש לו באמת משהו קטן, היה רוצה להחליף את זה למרפסת, נו, אפשר אולי לשמוע, אפילו אם הוא שוכר, אבל אם יש לו משהו גדול, והוא זה, אז זה לא, איפה היה עד היום? למה הוא לא בא לבקש? לא רק שההוא בא לבקש, הוא נזכר,

עמנואל זלטס:

הוא גם לא יכול לבקש, כי הוא לא בעלים,

אליעזר ראובברגר:

לא, להחתים את הבעלים,

עמנואל זלטס:

זה כן,

צביקה אסולין:

הוא שוכר.

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא יעשה, בסדר, אז מה? אם הוא שוכר לטווח ארוך של 20 שנה, הוא בטורונטו, מה יש? מה הבעיה?

פנחס רוטנברג:

אבל (לא ברור) שהוא רוצה סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

יש אנשים ש - , יש אנשים שגרים בדירות שכורות 10, 15 שנה,

יוחנן וייצמן:

לדעתי יותר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

לדעתי יותר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אם זה כל כך כואב לו, כל כך זה שיבנה על חשבון המרפסת,

צביקה אסולין:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה לו,

צביקה אסולין:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה מחדרים או מסלון?

אורית רז:

מסלון.

עמנואל זלטס:

לא, מסלון,

חנאן עמורי עבד:

זה מסלון.

ישראל קלרמן:

שמה זה מהחדר. לכן צביקה אמר שיהיה לכולם סוכה.

אריאל גולן:

קשה לבטל לו את האפשרות לצאת מסלון.

חנאן עמורי עבד:

הוא סוגר גם,

אריאל גולן:

אל אם כן הוא חותם.

חנאן עמורי עבד:

מרפסת,

אריאל גולן:

אלא אם כן הוא חותם, זה משהו אחר.

עמנואל זלטס:

כן, בדיוק.

חנאן עמורי עבד:

מהסלון.

אורית רז:

הוא לוקח את זה לשטחים עיקריים,

חנאן עמורי עבד:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

המבקש אמר שיש לו אפשרות להביא חתימה מההוא,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מטורונטו?

ישראל קלרמן:

חתימה, אני לא יודע, אבל הוא אמר שהוא דיבר איתו,

צביקה אסולין:

כן,

עמנואל זלטס:

אגב לא צריך חתימה, אפשר לעשות או חתימה, או משלוח לאותו בעלים, וזה כמו שעשינו בתוכנית
צל, זה גם אפשרי.

חנאן עמורי עבד:

עשינו משלוח,

צביקה אסולין:

תשמע, אני לא אמרתי,

עמנואל זלטס:

לא, אם אתה שם משלוח ספציפי,

צביקה אסולין:

עמנואל, בשביל זה אמרתי, יכול להיות, עמנואל,

עמנואל זלטס:

אני עכשיו (לא ברור),

צביקה אסולין:

עמנואל, יכול להיות שאנחנו פותרים את כל הבעיה, יכול להיות שבעל הדירה, שבעל הדירה יגיד - תשמע, לא מפריע לי.

עמנואל זלטס:

יכול להיות,

צביקה אסולין:

הוא נותן לי מאחורה לא מפריע לי, אבל לא שמענו את בעל הדירה.

עמנואל זלטס:

זה נראה לי זה זה,

חנאן עמורי עבד:

כי נעשה משלוח.

עמנואל זלטס:

לא, אבל לא למה שהוספנו עכשיו.

חנאן עמורי עבד:

לא, זה היה,

עמנואל זלטס:

לא,

חנאן עמורי עבד:

תוכנית צל,

עמנואל זלטס:

אנחנו עכשיו אומרים תוכנית צל נוספת, לא זה,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה לתת לו? רק שליש?

עמנואל זלטס:

אורית,

ישראל קלרמן:

לתת לו רק שליש?

עמנואל זלטס:

תשמע,

ישראל קלרמן:

לתת לו רק שליש, תחלק את זה לשלוש?

אורית רז:

סימטרי, כמו,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

אורית רז:

כמו הצד הצמוד,

עמנואל זלטס:

אורית, אורית, שנייה, התוכנית צל שעכשיו מציעים פה, היא פה,

אורית רז:

זה רק לאחד,

חנאן עמורי עבד:

כן, אבל היא עברה תקנה 36.

אורית רז:

זה למתנגד, ביקשו בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אוהב את הסוג (לא ברור) אלו,

אורית רז:

היא אחד, ומעליו יש עוד אחד, שלמעשה לא הראינו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אוהב את הסוג אנשים האלה.

ישראל קלרמן:

מה? שבאים להתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

30 שנה לא אכפת לו כלום, שהשני פתאום רואה, אה, עכשיו אני אעשה אוציא לו אצבע בעין,

עמנואל זלטס:

אפשר גם להגדיל את זה, זה מתוך 2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתם אותו, שאלתם אותו כמה שנים,

פנחס רוטנברג:

צביקה,

עמנואל זלטס:

הוא התנגד,

פנחס רוטנברג:

מה קרה? מה קרה אם לבן אדם לא יהיה מרפסת סוכה מהסלון? זה כזה אסון?

צביקה אסולין:

למי?

ישראל קלרמן:

תראה,

פנחס רוטנברג:

אז להחזיר לא יהיה מרפסת סוכה מהסלון.

צביקה אסולין:

מצוין, מה שנתת לו מאחורה, אם הוא מסכים, למה לא? הוא רוצה (לא ברור) אין לי בעיה, יהיה לו טוב.

עמנואל זלזס:

אני מציע, אני מציע,

צביקה אסולין:

מה אתה,

עמנואל זלזס:

את זה, אפשר להעביר את הבניין,

אורית רז:

הנה עמנואל, זה

צביקה אסולין:

לייזר, משמה, הוא אמר אני מדבר איתו,

ישראל קלרמן:

מה? שתיים?

פנחס רוטנברג:

לא, הוא לא אמר,

עמנואל זלזס:

אורית, אורית, אני מציע,

צביקה אסולין:

לא, הם עכשיו תגיד לו, תגיד לו,

אליעזר ראובברגר:

אף אחד לא רוצה לריב עם השוכר שלו. יש לו שוכר,

צביקה אסולין:

דירות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא משלם בזמן, מי רוצה לריב איתו?

צביקה אסולין:

לא הולך לריב,

ישראל קלרמן:

בסדר, אז בוא, עמנואל, אם מגדילים לו ל – 2 מטר,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

תחזור למה שלייזר אמר בהתחלה, נאשר את זה, כפוף ל – , לאישור של ההוא וזהו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

לא אישור, בכפוף למשלוח.

עמנואל זלטס:

קטנו, חבל על הזמן, לייזר, זה הפתרון הכי טוב שיש.

צביקה אסולין:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

שמה?

עמנואל זלטס:

הפתרון הכי טוב, אני אמרתי, תלכי טיפה אחורה עם הזום, כל המרפסת הזאתי של השכן, והמתחת, נמצאים בתוך הקו בניין, זה אומר שהם יכולים לקבל גם עומק של 2 מטר מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עמנואל זלטס:

בוא נגדיל את העומק של המרפסת שלהם, ל – 2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

במקום מטר וחצי,

יוחנן וייצמן:

של המבקש או של המתנגד?

עמנואל זלטס:

תוכנית צל, גם המתנגד, וגם ההוא מעליו.

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

ואז נגדיל ל – 2 מטר, להחזיר בקומה הלמעלה,

חנאן עמורי עבד:

אמצעית.

עמנואל זלטס:

האמצעית ניתן לו עד לפה, להחזיר בקומה למטה, ניתן לו עד לפה,

אליעזר ראוכברגר:

עד הסוף,

עמנואל זלטס:

ואז יהיה לו גם בעומק יותר,

אליעזר ראוכברגר:

גם בנראות.

ישראל קלרמן:

יפה,

עמנואל זלטס:

גם העומק יותר,

ישראל קלרמן:

יפה, זה הפתרון,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לצאת,

צביקה אסולין:

אבל, אבל אתה צריך,

עמנואל זלטס:

לא צריך (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אחורית הוא יכול לעשות,

עמנואל זלטס:

אבל לא נותנים יותר מ – 2 מטר.

ישראל קלרמן:

מצוין,

צביקה אסולין:

אבל אתה צריך על זה אישור.

עמנואל זלטס:

תוכנית צל.

אריאל גולן:

תוכנית צל, משלוח הודעות אולי,

חנאן עמורי עבד:

לא, הכוונה שלו נראה לי, ואם הבנתי נכון, האם לעשות תקנה 36,

עמנואל זלטס:

לא, אבל זה תוכנית צל, הפוך, הגדלנו לו, אבל זה תוכנית צל, בשביל מה צריך אגב?

צביקה אסולין:

מה? לא מה?

אריאל גולן:

משלוח הודעות,

צביקה אסולין:

אתה עושה לו בלי הזה שלו, מה?

עמנואל זלטס:

אז שיידעו אותם,

חנאן עמורי עבד:

זה החלטת הוועדה, זו החלטת הוועדה,

ישראל קלרמן:

זה החלטת הוועדה ולהוריד את התנאי של ההריסה,

אריאל גולן:

להראות תוכנית צל מוגדלת ככל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בתב"ע.

עמנואל זלטס:

לא, לשתיהם בדיוק. או החתמה או משלוח.

אריאל גולן:

להראות תוכנית צל בחזית האחורית,

עמנואל זלטס:

ואז גם מגדיל להם את העומק,

חנאן עמורי עבד:

תוכנית צל,

ישראל קלרמן:

להוריד את התנאי של ההריסה, אין שום צורך בהריסה,

חנאן עמורי עבד:

2 מטר,

צביקה אסולין:

(לא ברור) הריסה.

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל קודם כל זה לגבי ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

סיימנו.

חנאן עמורי עבד:

לא, לא לשלושתם, רק לשניהם.

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

חנאן עמורי עבד:

אחד לא, ואחד כן. אחד מפה עד לכאן, והשני,

ישראל קלרמן:

זה יהיה בתב"ע (לא ברור).

חנאן עמורי עב"ד:

הוועדה אומרת לו, זו החלטת הוועדה, לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

חנאן עמורי עב"ד:

הסכמה, ככה הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה ההריסה?

חנאן עמורי עב"ד:

(לא ברור) וועדה,

אריאל גולן:

משלוח הודעות, כלום? חנאן.

אורית רז:

זה חזית,

צביקה אסולין:

למה? למה לא?

אריאל גולן:

לא צריך הודעות?

עמנואל זלטס:

לא, לא הסכמה, אבל ליידע אותם אפשר.

צביקה אסולין:

למה לא?

חנאן עמורי עבד:

אז תחליטו,

צביקה אסולין:

את חסידה של משלוח הודעות, ופרסומים,

חנאן עמורי עבד:

לא,

צביקה אסולין:

פתאום עכשיו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, יללה, צביקה.

צביקה אסולין:

חנאן,

ישראל קלרמן:

נלי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, (לא ברור) די גמרנו. קדימה.

עמנואל זלטס:

רק אורית,

אורית רז:

בעצם מרפסת שני הדיירים שיהיה להם תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בואו. מה זה (לא ברור)?

חנאן עמורי עבד:

אנחנו בתיק 6,

עמנואל זלטס:

הסימון להריסה,

אורית רז:

סימון הריסה,

ישראל קלרמן:

לא צריכים, לא צריכים זה, אין, אין את זה בתב"ע, זה, הבקשה היא למרפסת, לא, זה טעות.

צביקה אסולין:

כן,

ישראל קלרמן:

זה טעות,

עמנואל זלטס:

אורית, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

תוריד את זה, אין שם תנאי להריסה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

היושב ראש פה, מה אני פה?

נלי צדוק:

תנאי למה? אורית.

ישראל קלרמן:

לסמן משהו להריסה,

עמנואל זלטס:

יש שמה, יש שמה איזה תנאי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה היה תיק 5, נכון?

חנאן עמורי עבד:

נכון,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם התיק הבא שלך, אורית.

ישראל קלרמן:

הכול עד הסוף היום.

חנאן עמורי עבד:

עד סוף הוועדה זה שלה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול שלה. יש לה עוד שוטף.

אורית רז:

כן.

ישראל קלרמן:

שלושת התיקים האחרונים, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אותה כתובת, כן,

עמנואל זלטס:

כן,

אורית רז:

אני אגיד לך שנייה, בדיוק.

עמנואל זלטס:

הם היו בערר, הלוך וחזור,

ישראל קלרמן:

פעם אחת.

אליעזר ראוכברגר:

שפה היה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כן.

אורית רז:

מרפסת בלי היתר. נשאיר את זה לפי הזה.

אליעזר ראוכברגר:

מחוי"ל, (לא ברור) לא יודע כל מיני כאלה דברים כאלה אני זוכר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה ההחלטה בסוף?

ישראל קלרמן:

נלי, הורדת את זה?

אליעזר ראוכברגר:

את הממ"דים לאשר.

אריאל גולן:

כן, מרפסות גדולות.

עמנואל זלטס:

להגדיל את העומק, וגם לצד.

אריאל גולן:

להגדיל את העומק.

עמנואל זלטס:

עומק ל – 2 מטר. מה זה?

אורית רז:

לא ליידע אותם?

עמנואל זלטס:

הם אמרו שכן, הם אמרו. או להחתים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

צביקה אסולין:

לא, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אבל,

צביקה אסולין:

מה?

עמנואל זלטס:

רק את שתיהם, לא צריך,

אורית רז:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימנו? יללה. תיק 6 בסדר היום

עו"ד אילנית מיכאלי:

ככל שנדרש.

אליעזר ראוכברגר:

2024,

צביקה אסולין:

רגע שנייה, עמנואל, רגע חכה. יש לו.

ישראל קלרמן:

היא כתבה.

אורית רז:

אני לא כותבת.

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו מה?

עמנואל זלטס:

פה כתבתם שכן אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא הורסים, אנחנו רק בונים. אנחנו וועדת תכנון ובנייה, לא וועדת תכנון והריסה.

ישראל קלרמן:

נכון,

דליה אלפסי:

תעבור על ההחלטה,

סיום הדיון